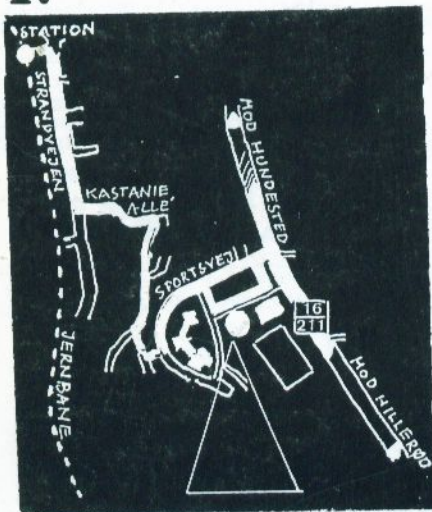

de 2 veje til Fr.værk !

1:

- og 2:

Det er i klubbens indlysende interesse, at så mange som muligt møder op på generalforsamlingen. Kan man imidlertid ikke møde selv, er det, iflg. § 13 i lovene, muligt at give sin mening til kende ved en fuldmagt. - Det er en betingelse, at hverken den, som udsteder fuldmagten, eller den, som udøver den, er i kontingentrestance på dagen for generalforsaml.

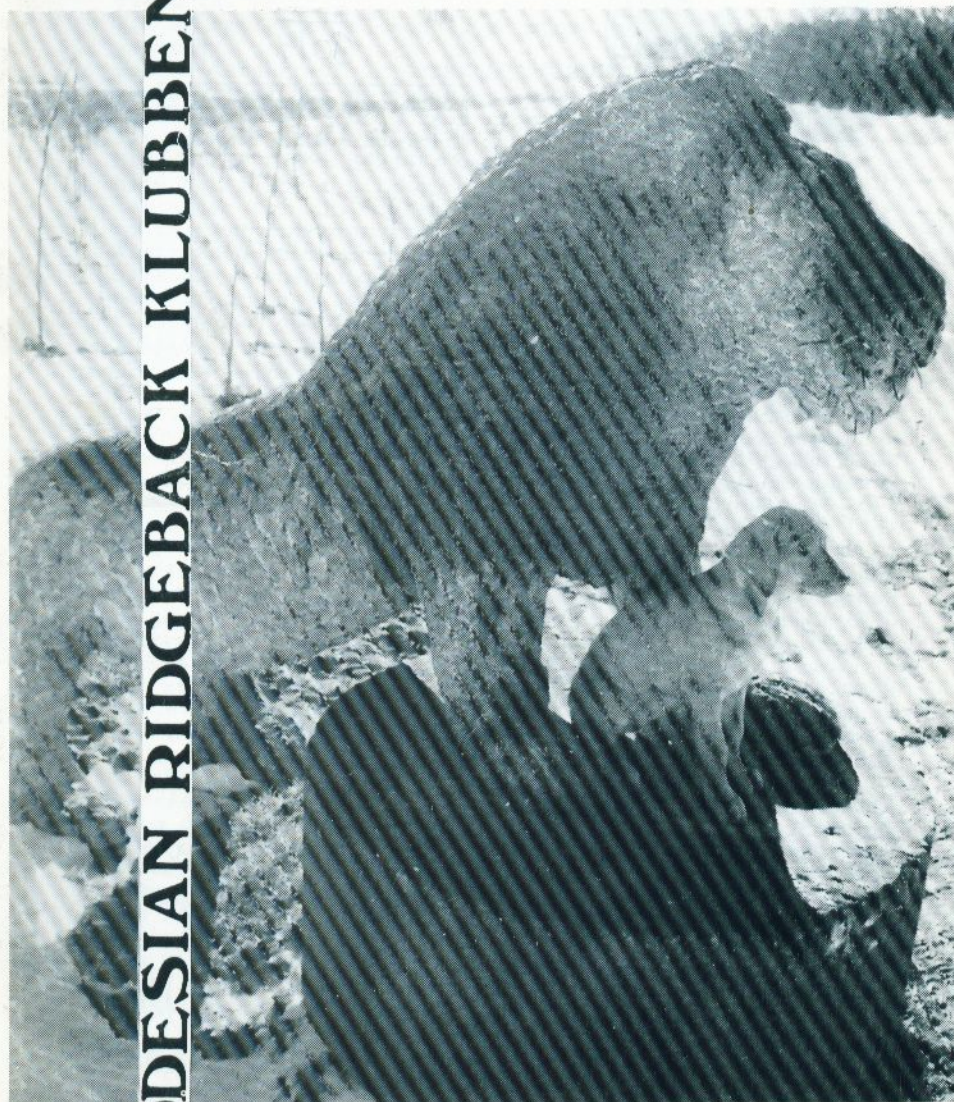
Fuldmagt

Undertegnede giver hermed

.....
min fuldmagt til at stemme på mine vegne på generalforsamlingen d. 29. april 1988

.....
(underskrift)

Det er en forudsætning, at hverken udstederen eller udøveren af fuldmagten er i kontingentrestance på dagen for generalforsamlingen.

RHODESIAN RIDGEBACK KLUBBEN

En løve er vel en løve, selvom den er af ståltråd og beton. Og så kender en ordentlig ridgeback sin plads!
- Inde i bladet skriver David H. Helgesen om de stolte traditioner fra racens oldtid.

BESTYRELSE

FORMAND: Vibeke Olsen
Kvislemarkvej 15
4747 Sandved
(03) 75 64 50

NÆSTFORMAND: Ole Hempel
Hedebygade 22 st.tv. 143,3TV
1754 København V
(01) 23 05 01

SEKRETÆR: Ole Matthiesen
Hundstrupvej 78
5771 Stenstrup
(09) 26 32 08

KASSERER: Lone Fritzbøger
Stratfordvej 13
2300 København S
(01) 59 17 70

REDAKTØR: Jørgen Lorenzen
Vagthøjvej 17, Bjergby
9800 Hjørring
(08) 97 11 26

1. SUPPLEANT:
Frands Toudal Kristiansen
Parcelvej 6
4470 Svebølle
(03) 49 44 50

2. SUPPLEANT:
Friedmar Jessen
Mølkensvej 2
5300 Kerteminde
(09) 32 19 95

HVALPEANVISER

Mette Kjærsgård
Østerlækkevej 55 Ballen
8791 Tranebjerg, Samsø
(06) 59 60 69
3014

KONTINGENT

Enkelt: 150,- kr.
Familie: 200,- kr.

ANNONCER

Helside: 150,- kr.
Halvside: 85,- kr.
Kvartside: 50,- kr.
Ved tegning af annoncer for
2 år gives rabat: 8 annoncer
for 7 annoncer pris.
Kredit: løbende md. + 30 dage.

KLUBBENS GIRO

7 36 04 44

Stratfordvej 13
2300 København S

Husk!

Generalforsamlingen
d. 29. april

deadline til næste
nr. af bladet:
1.6.

marts-april 88

Bladet er lidt sent på færd denne gang. Men skibet er ladet til bristepunktet; vi er endnu aldrig støvnet ud til en sæson med så mange, så store og så festlige begivenheder.

Første anløbshavn er GENERALFORSAMLINGEN d. 29 april. Ligesom i 1987 har vi valgt at lægge den i forbindelse med en udstilling: det styrker fremmødet - og mon ikke vi kan vente rekorddeltagelse i år? Der har ihvertfald, som man vil se bag i bladet, været en stor og glædelig forhåndsinteresse i skikkelse af en række forslag og et antal emner til almindelig debat under Eventuelt. Mød op og tag del i debatten!

Årets helt store begivenhed bliver naturligvis, hvad jo allerede navnet angiver, VERDENSKONGRESSEN i juni. Den har været meget længe undervejs, i virkeligheden helt tilbage fra den forrige og første kongres i Johannesburg i 1984: her i bladet har den været omtalt, præsenteret og diskuteret i hvert nummer siden juni 87. Og det har været en positiv diskussion! Den begyndte med nogen forundring i bestyrelsen og på generalforsamlingen sidste år over, at et internationalt ridgeback-arrangement i Danmark tilsyneladende skulle planlægges og afvikles udenom den danske ridgeback-klub. - Men gode naboer kan jo nok komme for skade at mødes i bureaukратиets halv-mørke korridorer uden at genkende hinanden ved første blik. Så lettede vi på hatten, - og kom da heller ikke til at stå alene tilbage med den i hånden. Vores klub er nu bredt involveret i planlægningen af de praktiske detaljer. Det kan være rimeligt på dette sted at foregribe bestyrelsens appel til medlemmerne inde i bladet om at hjælpe med ved indkvarteringen af de udenlandske gæster. Når arrangementet løber af stabelen, vil vi kipe med flaget på den informationsstand, som klubben opretter til lejligheden på udstillingen i Hillerød.

- Vi gør det selvfølgelig også lidt for at fejre os selv! Klubben har RUND FØDSELS DAG i år, sin første: den har nu bestået i 5 år. Men den egentlige festivitas i den anledning gemmer vi til juli, når vi trækker en RRK-udstilling helt ud på de små timer, - natten før RR-dagen. Og så er der jo det sædvanlige: alle udstillingerne + fra i år 2 sideløbende konkurrencer om ÅRETS RIDGEBACKS. Hvem har solet sig mest i showringen? Hvem har brilleret på lydighedsbanen? Det er jo endda tilladt at drømme, ligesom Winston Churchills smukke bordfælde, om "et barn med Deres forstand og min skønhed!" Og selvom resultatet, som Churchill frygtede, skulle blive modsat, så er ingen rigtig ridgeback-ejer jo alligevel i tvivl om, hvem der er både årets og verdens bedste!

red.

lille race med store planer: ANATOMIEN I EN VERDENSKONGRES

af **ALLAN SCHRATTENHOLZ**

Det er sandsynligvis sandt, at visse racer har et større behov for regelmæssig udveksling af erfaringer over landegrænserne. En specifik oprindelse, stærke krav til et godt racetypisk instinktbatteri - eller behov for systematisk anvendelse af et ganske lille avlsmateriale, kan motivere til regelmæssigt tilbagevendende internationale møder. - Rhodesian Ridgeback-folket arrangerede sin første verdenskongres i 1984. I 1988 er det tid igen, med ambitionen om at gøre det til et stadigt tilbagevendende arrangement hvert 4. år. - Således med "olympisk" frekvens.

Det kan være af interesse for de fleste racer, at se på, hvordan Ridgebackfolket opbygger deres konference. Som mål for konferencen har man besluttet, 1: at diskutere sig frem til en homogen tolkning af racens standard. (I visse lande går racen eksteriørt såvel som temperamentsmæssigt ganske egne veje). 2: Raceklubbernes repræsentanter får en mulighed for at vurdere de gode, respektive svage sider man har indenfor de forskellige regioner. 3: lægge grunden til en systematisk international erfarings- og faktaudveksling (som en dag kan omfatte verdensomspændende arbejde med frossen sæd), samt 4: motivere alle lande til at øge arbejdet med den mentale aktivering.

Den nordiske arbejdsgruppe har valgt at lægge konferencen i Danmark. På denne måde kan man holde møde fredag og søndag, med en international udstilling om lørdagen. - Selve konferencen er inddelt i 5 blokke med flere korte indlæg plus paneldiskussioner omkring alle vigtige punkter.

Blokkene er:

Racens oprindelige idé- og anvendelsesmåde.
Mentalitet; almengyldig, respektiv racespecifik viden om hundens adfærd og udvikling.
Racens standard, med hovedvægt på beskrivelse af fysiologi og bevægelse, samt prioritering af egenskaber.
Aktivering af hvalp og voksen hund - fra leg

til agility og lure coursing.
Internationalt arbejde og præsentationer fra de enkelte lande.

På nogle punkter er arrangørerne strenge. Intet land må holde en landspræsentation uden illustrationsmateriale. Ingen forelæsere må improvisere, idet alt materiale skal samles til et kompendium som vil blive udbudt kort efter kongressen. - Som valgfrit tillægsprogram udover de to konferencedage, vil der blandt andet være mulighed for at besøge den berømte ulvepark Lungholm i Rødby med filmforevisning og præsentation af den vilde hunds adfærdsmønstre.

På nuværende tidspunkt er der over 120 tilmeldinger. Formanden for den arrangerende komité, Stig "Nalle" Carlson som også er formand for SSD, østre afdeling, har allerede i skrivende stund modtaget anmeldelser fra 17 forskellige lande. Et større antal amerikanere flyver hertil, - med hunde.

"Vi venter med at bestemme den endelige pris for at deltage", siger han. "Nu ved jeg, hvor internationalt mødet bliver og der er taget tiltag til forhandling med en sponsor som er interesseret i at få et digert og unikt materiale distribueret til alle kontinenter. I alle tilfælde vil deltagerafgiften ikke under nogen omstændigheder overstige 25 dollars". - Ridgebackkonferencen går af stablen den 17. og 19. juni i Hvidovre. "Nalle" Carlson tilbyder at stille erfaringer, såvel gode som mindre gode, til rådighed for andre specialklubber, hvis man tager kontakt med ham.

*

nb!

KAN I HUSE EN GÆST?

I forbindelse med Ridgeback-kongressen 17. - 19. 6. har foreningen modtaget forespørgsel om mulighed for privat indkvartering af nogle af kongresdeltagerne.

Vi ønsker hermed en tilkendegivelse fra medlemmerne, om de vil have mulighed for at huse et antal udenlandske/danske deltagere i dagene omkring kongressen. Nogle vil have hund med til udstillingen i forb. hermed, så hvis man kan hjælpe, bedes man oplyse om antal personer, og eventuelt også, om man har mulighed for at have en hund.

Svaret bedes meddelt undertegnede senest 15.4.88, og man er selvfølgelig velkommen til at ringe og høre nærmere.

På bestyrelsens vegne
Lone Fritsbøger
Stratfordvej 13 2300 S
01 59 17 70

MY NAME - CHIPO

Det startede for 3 år siden. Tanken om at få en ridgebacktæve pressede mere og mere på. Efter et grundigt studium af standarden og alle tilgængelige bøger om Rhodesian Ridgeback var vi ikke i tvivl, - vi ville have en tæve fra Afrika. Disse smukke aristokratiske hunde, deres afbalancerede ro, styrken, udholdenheden, smidigheden - udvalgt gennem generationer under de hårdest mulige betingelser. En arbejdshund med adelsmærke på ryggen. I forvejen havde vi Kinghunters Artus - Lionclaw, en vidunderlig kammerat, familie- og vagthund samt topudstillingshund som har arvet de bedste egenskaber fra sine forældre gennem et bevidst og ansvarsfuldt opdrætsarbejde.

Med hjælp fra vores gode venner, Bea og Nalle, fulgte en række telefonsamtaler og brevveksling. Endelig fandt vi frem til Margareth og Sammy Wallace, Kennel Mushana i Zimbabwe, der er kendt for et mangeårigt opdræt af sundt byggede Rhodesian Ridgeback med et stabilt temperament og en smuk rød farve. Vi bestilte en hvalp, men mange skuffelser ventede. Checken til dækning af transporten blev væk, - i USA!, parringer gav intet resultat, - eller kun hanner. Til sidst kom telegrammet om at hvalpen var på vej. Lykkelige pakkede vi halsbånd, line tæppe og vandskål. Efter turen på 100 km til lufthavnen var det ganske uforståeligt at der ingen hvalp kom.

Forklaringen?,- myndighederne i Zimbabwe havde vedtaget nye eksportbe-

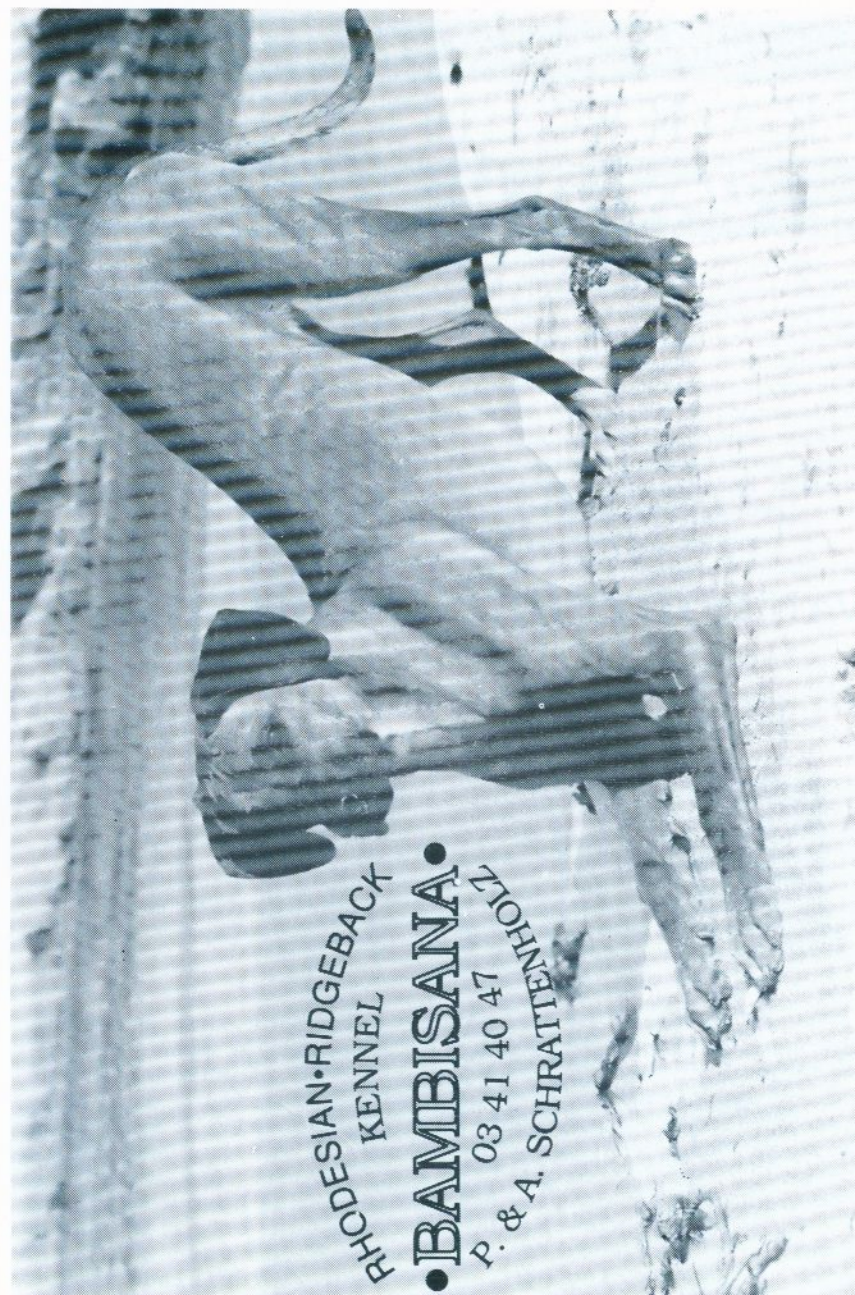
stemmelser, - desværre uden at informere brugerne. "Hvalpen" er nu en smuk ung tæve som lever i Zimbabwe.

-Endelig i august 1987 kom telegrammet: Hvalp ankommer om 8 dage. Efter 1,5 times ventetid i lufthavnen havde grænsedyrlægen godkendt hende. På transportkassen stod: "My name - Chipo". Det var en lykkelig, logrende, rødbrun klump med meget store mørke øjne som efter 17 timers flyvning, veltilfreds lagde sig i armene på Pia og kyssede på livet løs.

Chipo er i dag 7 måneder gammel, slank, muskuløs og umådelig aktiv med et ukueligt temperament. Hverken de 2 voksne ridgebackhanner eller de 3 pudler kan kue hende. På stranden løber hun uden større besvær, fra de voksne ridgebacks, med lange smidige bevægelser. I klitterne hopper hun fuldstændig lodret i vejret på bedste afrikanske springbukmanér.

Stamtavlen er spændende, den indeholder gode anlæg til styrke, smidighed elegance og et sundt racetypisk temperament.

Som eksempel kan nævnes "Jamie", Margareth og Sammys egen Rhod. Ch. Mushana Starr Jameson, som efter at have overlevet 2 måneder i bushen, kom hjem, - stærkere og smukkere end nogen sinde før. "Jamie" er kun én af de mange som har bidraget med deres bedste anlæg. Med Chipo har vi fået noget af det udefinerbare oprindelige AFRIKA til Danmark.

-for World Congress '88: to beretningst

FRA RACENS OLDTID

af **DAVID H. HELGESEN**

På den forrige World Congress i Johannesburg i 1984 holdt canadieren David H. Helgesen et foredrag om Ridgebackens tidligste historie. Væsentlige uddrag af dette foredrag oversatte og aftrykte vi her i bladet (Ridgebackens forhistorie, RR 1984/4, 1985/1, 1985/2).

Til sommer vil man, her i Danmark, atter samles et par dage om racen og drøfte, hvad en ridgeback er, hvad den kan og skal, - hvordan racearbejdet bør føres videre. Det kunne da være rimeligt at markere begivenheden i bladet på lignende vis som sidst. Igen støtter vi os på racens uden sammenligning lærdeste historiker.

VAN ROOYENS KRYDSOGTVÆRS

I David Helgesens værk om The Definitive Ridgeback (1984²) - den kan købes gennem den svenske klub; vi burde vel også have lagerføring! - findes en på et omfattende kildemateriale baseret fremstilling af Ridgeback-pioneren Cornelius van Rooyens liv og virksomhed. CR (1860-1915) var sin tids berømteste storvildtjæger i det sydlige Afrika; han ledede safarier, efter århundredskiftet især med det formål at indfange vilde dyr til zoologiske haver i Europa. For os er han fremfor noget opdrætteren: gennem mange års krydsninger af oprindeligt afrikansk materiale (hottentotternes ridge'de Khoikhoi-hunde) med en række europæiske racer skabte han, hvad vi i dag kender som Ridgebacken - eller dens umiddelbare forform:

..CR brugte først pointere på sine Khoikhoi-krydsninger for at forbedre hurtighed og fært. Men da han ikke var tilfreds med resultatet, brugte han i næste omgang Airedale-terriere. Hans datter oplyser, at hendes fars hunde havde samme farve som Irske Terriere. I betragtning af det store antal Foxterrie-

re i området, kan man tænke sig, at de også er indgået i det forhåndenværende avlsmateriale, men CR har næppe selv brugt dem, fordi de var for små til hans formål. Men utvivlsomt må han have brugt terriere af en eller anden slags, derom vidner Ridgebackens veludviklede tænder og det instinkt for

rottejagt, som en del af dem endnu har. Stadig ikke tilfreds brugte CR derefter Collier og fik så omsider frem, hvad han ønskede: ridge-hunde, der var modige, hurtige, udholdende, som havde næse, smidighed, kløgt og et instinktivt had til - og respekt for- løver. Ifølge en kilde kunne Collie-krydsninger "følge et koldt spor med lynets fart, og forfædrenes intelligens var nu udvidet med en forfinet snedighed, der viste sig i den måde, de kunne omringe græssende vildt på." Samtidig havde de beholdt Khoikhoi'ernes "instinkt for at jage sammen i en tavs flok." CRs søn har bekræftet, at den bedste hund, hans far nogensinde har haft, var efter en collie-tæve.
..Det har iøvrigt været

almindelig brugt at krydse Khoikhoi'erne med Greyhound, Bulldog og Pointer. Vi ved, at CR i 1885 havde en hund, som lignede en Skotsk Højtehund, med andre ord: en stor, stridhåret Greyhound. Der er ingen dokumentation for, at CR har brugt Grand Danois. Vi ser også bort fra Bullterrieren, ikke fordi de ikke har foreligget som mulighed, men fordi de på det tidspunkt udelukkende bestod af krydsninger mellem Bulldog og forskellige terriere, racer som vi ved er indeholdt i Ridgebackens genetiske materialer. Betegnelsen "Bullterrier" blev dengang brugt i bred almindelighed til at betegne enhver krydsning af den art. Det må understreges, at CRs avlskriterier var ganske enkle. En god hund var en hund, der overlevede.

Racens instinkt for rottejagt kan tammes; her er et eksempel på fredelig sameksistens med et marsvin.

En dårlig hund var en, som ikke gjorde det. Af de gode har nogle så udmærket sig ved deres fjendtlighed og mod overfor løver, ved deres hurtighed, udholdenhed, smidighed og snedige måde at irritere dem på. I det store og hele har Khoikhoi-krydsningerne givet både ridge og løvehad. Hvad så end CR har sat i værk af særlige avlsprogrammer ud fra disse grundlæggende træk, - brugsegenskaberne kom altid først, udseendet langt bagefter i anden række, medmindre det havde direkte betydning for brugsegenskaberne. Hans udvælgelse har bygget på - og føjet sig efter - naturens egen udvælgelse.

- Hvilke positive og negative træk bidrog de racer med, som ligger bag ved Ridgebacken?

KHOIKHOI-hundene gav ridge og viljen til at gå på løver. Vi ved ikke nok om deres øvrige almindelige egenskaber til at kunne sige med sikkerhed, hvilke ulemper de har haft, men disse har sandsynligvis omfattet: ringe størrelse, lang pels og stående ører.

GREYHOUND har givet den næsten ideelle kropsbygning. Det spinkle snudeparti og knækørerne har været uønskede.

BULLDOG har givet substans og et kraftigt bid. Uheldigvis har den også givet træk, som Ridgebackopdræt-

tere den dag i dag må døje med at avle ud: kort snudeparti, undersætsighed, blød ryglinje, bred brystkasse, for meget hvidt, dårlig bagbensvinkling og krumme forben.

Khoikhoi-hund med ridge; den afrikanske stamfader til vores ridgeback. Efter tegning i David Livingstones: Missionary Travels (1858), gengivet hos Helgesen s. 81.

POINTERen tilførte spornæse, hængeører, brune snuder og i almindelighed en god, harmonisk kropsbygning og gode bevægelser. Ulemper: for meget hvidt, ringe højde og muligvis en forkærlighed for fuglevildt i stedet for løver.

IRSK TERRIER bidrog med den ideelle camouflage-farve, stædighed og kraftigt bid. Men dens manglende størrelse, stride pels, korte overarm og hovedløse dumdristighed trak den gale vej.

AIREDALETERRIERen gav, på godt og ondt, det samme som den Irske Terrier. Men den var en smule højere.

COLLIE gav en god kropsbygning, fart, udholdenhed, smidighed og evner for bevogtningsarbejde. Som for terriernes vedkommende var den langhårede pels og knækørerne uønskede.

SKOTSK HJORTEHUND gav de samme fremragende værdifulde egenskaber som greyhound + størrelse. Ulem-

perne: det spinkle snudeparti, knækørerne og den lange pels.

Disse 8 racer lå, efter alt hvad vi ved, bag ved CRs hunde og Rhodesian Ridgeback. Således var og er Ridgebacken, i lighed med alle andre anerkendte racer, et resultat af naturens og menneskets udvælgelse, som sammenfattede de træk, der tjente et bestemt formål under bestemte naturlige betingelser.

"PISTOL"

I vinteren 1912 skulle kavallerist Eben Mocke afpatruljere grænsen mellem det nuværende Zimbabwe og Botswana. Det var dengang ukendt land, og Mockes instruks gik ud på, at han dels, i almindelighed, skulle udforske området, dels, mere specielt, forhindre, at de kvægflokkene, som fra egnene omkring Zambezis øvre løb blev drevet ned til jernbane-stationen i Mafeking, ikke ulovligt sendtes ind igennem områder i Zimbabwe, som på det tidspunkt havde strenge karantænebestemmelser.

Mocke tog kontakt med van Rooyen, der kendte disse egne som ingen anden, og da de skiltes, overlod van Rooyen ham sin "ridge'de løvehund", "Pistol". Foruden "Pistol" rådede Mocke over endnu en "løvehund", tæven "Smokey", der tilhørte en buskmand og to Bull- og Foxterrier-krydsninger, "Snap" og "Patch".

Mocke beretter om flere løvejagter. Ved én lejlighed var han sammen med buskmanden C'Wai ud at skyde perlehøns, kun bevæbnet med en haglbøsse, da C'Wai pludselig standsede og stirrede ind i en tykning:

"Med ét vendte han sig om, så på mig med opspærrede øjne og hviskede "Tau", - "løve" på Bechuanasprog-
et.

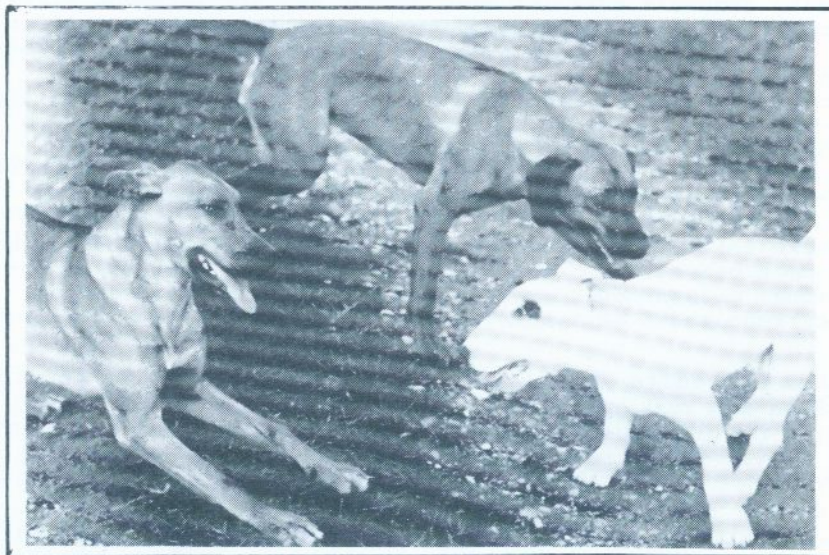
Jeg var ikke ganske overbevist, om han havde ret, men for at være på den sik-

re side pillede jeg straks fuglehaglens ud af bøszen og ladede den med kraftigere kugler. Vi var mindre end 50 meter fra de skræpende fugle og tykningen. Jeg lod hånt om C'Wais advarsel og gik frem bag

ham, årvågen og forberedt på hvadsomhelst. Lige med ét lød en høj snerren, fulgt af dybe brøl, og en hunløve lunte- de ud af tykningen lige foran mig. Et vældigt dyr, blank i skindet, halen piske- de fra side til side. C'Wai udstødte et hyl, som omgående blev efterfulgt af den klaskende lyd af hans bare fødder, da han styrtede bort fra stedet. - Jeg var stiv af skræk. Mit hjerte sprang flere slag over, og benene var som gelé. Jeg var klar over, at dyret var ved at angribe. Et øjeblik stormede hun frem imod mig med sænket hoved og den stive hale lige i vejret. Da der kun var 15 meter imellem os, stirrede jeg døden lige ind i ansigtet, men havde åndsnærværelse nok til at stramme fingeren

om aftrækkeren og fyre det ene løb af. Løven standse- de et øjeblik og stormede så videre frem. Jeg fyrede det andet løb af, da hun kun var knap 8 meter fra mig - jeg skridtede af- standen af bagefter - og løven slog en regulær kol- bøtte i luften og landede på ryggen; haledusken slog mig over benet. Hun var stendød - de dræbende skud havde ramt hende i hovedet, gudskelov! Jeg satte mig ned og kastede voldsomt op."

- Hundene blev nu sluppet løs og dykkede snerrende ind i krattet. Buskmændene fulgte efter dem og kom ud igen med flere døde løve- uger, som hundene havde dræbt. Alle hundene blødte, også Pistol. Buskmændene slæbte de døde uger tilbage i lejren og lavde aftens- mad af dem. Senere på dagen op- dagede C'Wai de friske spor af en hanløve og advarede om, at hannen om natten ville følge fær- ten af ungerne helt ind i lejren. Mocke fortsætter:

"Mens vi stegte vores per- lehøns til aften, blev hund- ene urolige. De snerrede og knurrede og fór fra den ene side af indhegningen til den anden i stærk ophidsel- se. De var urolige hele natten og gav os ikke på noget tidspunkt mulighed for at få søvn i øjnene. Det var en lettelse, da dagen gryede og vi kunne slippe hundene ud af ind- hegningen. Nu så jeg, hvad Pistol, løvehunden, virke- lig var værd. Ikke fordi jeg nogensinde havde tviv- let på van Rooyen, når han beskrev Pistol som frygt- løs og som en af de bedste hunde, han nogensinde hav- de opdrættet til løvejagt, jeg havde bare aldrig haft lejlighed til at se Pistol i aktion før og blive til-

børligt imponeret. Hundene styrtede afsted på en række med Pistol for- rest henimod et lille krat ude i det åbne dalstrøg 250-300 meter fra lejren. Aldrig såsnart var de nået ud til krattet, før de gav hals, og en sortmasket han- løve viste sig, snerrende og brøllende. Jeg var fuldstændig tryl- lebundet af den kamp, som nu fulgte mellem løven og hundene. Pistols strategi og snedige finter var for- bløffende: sommetider be- fandt han sig lige foran løven med strakte bagben og forbenene lagt hen ad jorden, sådan at hovedet næsten rørte forpoterne, mens han gøede dyrenes konge lige op i ansigtet, kun et par meter fra dens

snude. Pistol var som en spændt fjeder, og ved den mindste antydning af en truende bevægelse fra løven, fór han væk som et lyn, blot for at begynde et nyt angreb fra en anden vinkel.

Hele tiden befandt Smokey, buskmandens tæve, og Patch, terrieren, sig på den modsatte side af den, som Pistol angreb fra. Løven blev altså angrebet fra flere retninger samtidig og vidste derfor aldrig, hvor den skulle vende sig hen for at undgå at blive overfaldet. Gang på gang kastede den sig mod en af sine plageånder uden ringeste held. Omsider opgav den ethvert håb om at springe på en af hundene.

Det forenede angrebs gennemført snedige præg syntes at følge en mesterlig, forudlagt plan med det ene formål at trætte løven. Hvis den bevægede sig frem mod Pistol, så røg de andre hunde, især Smokey, på den og nappede den i bagbenene. Hvis løven så vendte sig for at snerre ad hundene bagved sig og bide efter dem, så sprang Pistol ud og ind mellem de dødbringende kløer, - uden at blive ramt af dem. Det så ikke ud til, at hundene faktisk bed løven, - hele kampen var et mønstergyldigt eksempel på psykologisk krigsførelse, og løven vidste bogstaveligt talt ikke, hvor den skulle vende sig hen.

Først da den så, at vi nærmede os, gjorde den et

ordentligt, målbevidst forsøg på at flygte ind i junglen. Den brølede og snerrede af al magt og kastede sig frem for at sprede hundene et øjeblik. Men den kom ikke langt. Pistol løb til bagfra og snappede den i benet. Den fornærmelse fik løven til at vende rundt med kløerne ude og jage Pistol, men den opgav hurtigt den håbløse forfølgelse og lagde sig ned, med ørerne nede og halen piskende frem og tilbage, medens den knurrede vredt i retning af os. Uden et øjebliks tøven fortsatte de onde ånder med at pine og plage deres offer.

Jeg var nødt til at forholde mig i ro og nøjes med at se til. Der var kun meget ringe mulighed for at skyde uden at ramme hundene. De blev ved med at tirre løven, mens munden på min svære riffel flyttede sig i takt med dyrenes bevægelser.

Haglbøssen kunne der slet ikke være tale om at bruge, fordi de spredte hagl uundgåeligt ville ramme hundene. Heldigvis var det tidligt på dagen, før solopgang, og den forholdsvis lave temperatur gjorde det muligt for hundene at blive ved med at kæmpe uden at blive for udmattede. Men efterhånden som slaget udviklede sig, og det blev varmere, var det tydeligt, at jeg blev nødt til at lægge mig imellem, jo før, jo hellere.

Jeg nærmede mig de kæmpende med frygt og bankende hjerte - min forfærdelige oplevelse med hanløvens

mage havde jeg stadig frisk i erindringen. Da løven så mig komme, snerrede den rasende, fægtede som en afsindig afskeds-gestus med kløerne efter hundene - og fór afsted. Før hundene kunne nå at omringe byttet igen, fyrede jeg mod det løbende mål og brækkede ryggen på løven. Det kraftige projektil slyngede den til jorden. Den kom op igen et kort øjeblik med et dybt, buldrende brøl, som gik over i en vild, morderisk rasen, da den opdagede, at den var lammet og ude af stand til at bevæge bagkroppen. Den trussel, som den brølede ud og glimt i dens gule, vidt opspærrede øjne var nok til at slå den modigste med

frygt. I den vildskab, hvormed den rasede mod sin fortvivlede skæbne, var den selve indbegrebet af Dyrenes Konge, ædel, værdig og majestætisk.

Hundene fandt hurtigt ud af, at dyret var alvorligt såret; de blev endnu dristigere i deres angreb og bed den i dens lamme bagkrop. Løven var knækket, men endnu langt fra færdig. Den bevægede sig på forbenene alene med en sådan hurtighed, at hundene ikke havde nogen chance for at besejre den i et samlet angreb.

Tilslidst lykkedes det mig at afslutte kampen med en kraftig ladning fra haglbøssen lige igennem dens vældige hoved.."

(oversat af JL)

snude. Pistol var som en spændt fjeder, og ved den mindste antydning af en truende bevægelse fra løven, fór han væk som et lyn, blot for at begynde et nyt angreb fra en anden vinkel.

Hele tiden befandt Smokey, buskmandens tæve, og Patch, terrieren, sig på den modsatte side af den, som Pistol angreb fra. Løven blev altså angrebet fra flere retninger samtidig og vidste derfor aldrig, hvor den skulle vende sig hen for at undgå at blive overfaldet. Gang på gang kastede den sig mod en af sine plageånder uden ringeste held. Omsider opgav den ethvert håb om at springe på en af hundene.

Det forenede angrebs gennemført snedige præg syntes at følge en mesterlig, forudlagt plan med det ene formål at trætte løven. Hvis den bevægede sig frem mod Pistol, så røg de andre hunde, især Smokey, på den og nappede den i bagbenene.

Hvis løven så vendte sig for at snerre ad hundene bagved sig og bide efter dem, så sprang Pistol ud og ind mellem de dødbringende kløer, - uden at blive ramt af dem. Det så ikke ud til, at hundene faktisk bed løven, - hele kampen var et mønstergyldigt eksempel på psykologisk krigsførelse, og løven vidste bogstaveligt talt ikke, hvor den skulle vende sig hen.

Først da den så, at vi nærmede os, gjorde den et

ordentligt, målbevidst forsøg på at flygte ind i junglen. Den brølede og snurrede af al magt og kastede sig frem for at sprede hundene et øjeblik. Men den kom ikke langt. Pistol løb til bagfra og snappede den i benet. Den fornærmelse fik løven til at vende rundt med kløerne ude og jage Pistol, men den opgav hurtigt den håbløse forfølgelse og lagde sig ned, med ørerne nede og halen piskende frem og tilbage, medens den knurrede vredt i retning af os. Uden et øjebliks tøven fortsatte de onde ånder med at pine og plage deres offer.

Jeg var nødt til at forholde mig i ro og nøjes med at se til. Der var kun meget ringe mulighed for at skyde uden at ramme hundene. De blev ved med at tirre løven, mens munden på min svære riffel flyttede sig i takt med dyrenes bevægelser. Haglbøssen kunne der slet ikke være tale om at bruge, fordi de spredte hagl uundgåeligt ville ramme hundene. Heldigvis var det tidligt på dagen, før solopgang, og den forholdsvis lave temperatur gjorde det muligt for hundene at blive ved med at kæmpe uden at blive for udmattede. Men efterhånden som slaget udviklede sig, og det blev varmere, var det tydeligt, at jeg blev nødt til at lægge mig imellem, jo før, jo hellere.

Jeg nærmede mig de kæmpende med frygt og bankende hjerte - min forfærdelige oplevelse med hanløvens

mage havde jeg stadig frisk i erindringen. Da løven så mig komme, snurrede den rasende, fægtede som en afsindig afskeds-gestus med kløerne efter hundene - og fór afsted. Før hundene kunne nå at omringe byttet igen, fyrede jeg mod det løbende mål og brækkede ryggen på løven. Det kraftige projektil slyngede den til jorden. Den kom op igen et kort øjeblik med et dybt, buldrende brøl, som gik over i en vild, morderisk rasen, da den opdagede, at den var lammet og ude af stand til at bevæge bagkroppen. Den trussel, som den brølede ud og glimt i dens gule, vidt opspærrede øjne var nok til at slå den modigste med

Når folk ... hund, er det nok først og fremmest racen, der er af betydning, men dernæst kommer valget af hvalpens køn. Skal det være en tæve eller en hanhund? Mange ville måske foretrække en tæve, fordi hanhundene ofte kan finde på at strejfe, ikke mindst i tævehundens brunsttid, men også fordi mange hanhundene lider af forhudsbetændelse og kan "svine" på gulvtæpperne, hvad dog kan afhjælpes ved gentagne behandlinger med forhudssrens, salver eller furunkelætsning (idet det ofte er furunkler på forhudsskede og penis, der er årsagen), og ofte forsvinder lidelsen med alderen.

frygt. I den vildskab, hvormed den rasede mod sin fortvivlede skæbne, var den selve indbegrebet af Dyrenes Konge, ædel, værdig og majestætisk.

Hundene fandt hurtigt ud af, at dyret var alvorligt såret; de blev endnu dristigere i deres angreb og bed den i dens lamme bagkrop. Løven var knækket, men endnu langt fra færdig. Den bevægede sig på forbenene alene med en sådan hurtighed, at hundene ikke havde nogen chance for at besejre den i et samlet angreb.

Tilslidst lykkedes det mig at afslutte kampen med en kraftig ladning fra haglbøssen lige igennem dens vældige hoved..."

Om, ter (å5 mg. oversat af JL) til afbrydelse af en begyndende brunst (hvis man fx er kommet for sent med hormonsprøjtningerne), og her giver man 2-4 tabl. dgl. i 3-4 dage, derefter 1-2 tabl. i 12-14 dage, alt efter størrelsen af hunden. Evt. kan dosis sættes op, hvis virkningen er for ringe. Normalt forsvinder brunstsymptomerne i løbet af et par dage (i hvert fald libido'en), men kuren skal gennemføres alligevel.

2) Hvad injektioner angår, findes flere midler. Det almindeligste er Perlutex LEO (25 mg/ml). Tæven skal befinde sig i anøstrus (se foran), dvs mindst 3 mdr. efter sidste blødning, og derefter sprøjtes tæven re-

dyrlægen skriver...

SKAL JEG LADE MIN TÆVE SPRØJTE FOR LØBETID ?

Et spørgsmål, som optager mange hundeejere, er dette: "Skal jeg lade min tæve sprøjte for løbetid?" Det er et spørgsmål med stor relevans for ejere af hundehunde, ikke mindst hvis de måske også samtidig har hanhund. Mange er tilbageholdende med disse hormonbehandling, fordi de har hørt om skadelige bivirkninger i form af fedme, karakterændringer, livmoderbetændelse etc. Mange er også tvivl om, hvor effektiv og sikker meto

efterhånden aftager udflåddet (det blodige).

2) Den egl. brunst (østrus), der varer 8 - 10 dage. Her udviser tæven parringslyst (libido), og det blodige flåd er helt ophørt. Den optimale parringsdag er 3. dagen i østrus (hvor ægløsningen sker). Nogle siger 11. dag efter forbrunstens begyndelse.

3) Efterbrunsten (metøstrus), hvorunder der sker tilbagedann

uger (op til 10 uger) efter en brunst, i hvilken ejeren påstår, at ingen befrugtning har fundet sted, og varer uden behandling 2 - 3 uger med symptomer som ved en ægte graviditet. Hunden samler ting til leje og kan evt. behandle fx en sko som en hvalp, slikker den, lægger den til patten osv. Endvidere ses mælk i patterne, sjældent er baglivet svulmet op. Får man hunden undersøgt af en dyrlæge, kan denne ud fra anamnesen (forhistorien) og en undersøgelse med tarmsonde (evt. røntgen) stille diagnosen og behandle hunden med beroligende midler eller hormonpræparater, hvorved alle symptomer hurtigt forsvinder.

Når folk skal se på hund, er det nok først og fremmest racen, der er af betydning, men dernæst kommer valget af hvalpens køn. Skal det være en tæve eller en hanhund? Mange ville måske foretrække en tæve, fordi hanhunde ofte kan finde på at strejfe, ikke mindst i tævehundens brunsttid, men også fordi mange hanhund lider af forhudsbetændelse og kan "svine" på gulvtæpperne, hvad dog kan afhjælpes ved gentagne behandlinger med forhudrens, salver eller furunkelætsning (idet det ofte er furunkler på forhudsskede og penis, der er årsagen), og ofte forsvinder lidelsen med alderen.

Men falder valget på en tæve, dukker tanken om brunstbesværet, pseudogaviditet og uønsket drægtighed op, og her er det så, at medicinalindustrien for en del år siden forsynede lægevidenskaben med forskellige hormonpræparater, der kan anvendes til at undgå tævens brunstperiode og dermed den uønskede graviditet.

De midler, det drejer sig om, er dels tabletter, indgivet gennem munden, dels indsprøjtninger under huden. Da det var tabletterne, der først kom i handelen, vil jeg starte omtalen af brunstreguleringspræparaterne med disse:

1) De tabletter, det drejer sig om, er Perlutex-tabletter (5 mg). De kan bruges til afbrydelse af en begyndende brunst (hvis man fx er kommet for sent med hormonindsprøjtningerne), og her giver man 2-4 tabl. dgl. i 3-4 dage, derefter 1-2 tabl. i 12-14 dage, alt efter størrelsen af hunden. Evt. kan dosis sættes op, hvis virkningen er for ringe. Normalt forsvinder brunstsymptomerne i løbet af et par dage (i hvert fald libido'en), men kuren skal gennemføres alligevel.

2) Hvad injektioner angår, findes flere midler. Det almindeligste er Perlutex LEO (25 mg/ml). Tæven skal befinde sig i anøstrus (se foran), dvs mindst 3 mdr. efter sidste blødning, og derefter sprøjtes tæven re-

dyrlægen skriver...

SKAL JEG LADE MIN TÆVE SPRØJTE FOR LØBETID ?

Et spørgsmål, som optager mange hundeejere, er dette: "Skal jeg lade min tæve sprøjte for løbetid?" Det er et spørgsmål med stor relevans for ejere af hundehunde, ikke mindst hvis de måske også samtidig har hanhund. Mange er tilbageholdende med disse hormonbehandling, fordi de har hørt om skadelige bivirkninger i form af fedme, karakterændringer, livmoderbetændelse etc. Mange er også tvivl om, hvor effektiv og sikker metoden er. Men jeg syntes at følge en mesterlig, forudlagt plan med det ene formål at trække løven. Hvis den bevægede sig frem mod Pistol, så røg de andre hunde, især Smokey, på den og nappede den i bagbenene. Hvis løven så vendte sig for at snerre ad hundene bagved sig og bide efter dem, så sprang Pistol ud og ind mellem de dødbringende kløber, - uden at blive ramt af dem. Det så ikke ud til, at hundene faktisk bed løven, - hele kampen var et mønstergyldigt eksempel på psykologisk krigsførelse, og løven vidste bogstaveligt talt ikke, hvor den skulle vende sig hen.

Først da den så, at vi nærmede os, gjorde den et

efterhånden aftager udflåddet (det blodige).

2) Den egl. brunst (østrus), der varer 8 - 10 dage. Her udviser tæven parringslyst (libido), og det blodige flåd er helt ophørt. Den optimale parringsdag er 3. dagen i østrus (hvor ægløsningen sker). Nogle siger 11. dag efter forbrunstens begyndelse.

3) Efterbrunsten (metøstrus), hvorunder der sker udendilbagedannelse. De blev ved med at tirre løven, mens munden på min svære riffel flyttede sig i takt med dyrenes bevægelser. Haglbøssen kunne der slet ikke være tale om at bruge, fordi de spredte hagl uundgåeligt ville ramme hundene. Heldigvis var det tidligt på dagen, før solopgang, og den forholdsvis lave temperatur gjorde det muligt for hundene at blive ved med at kæmpe uden at blive for udmattede. Men efterhånden som slaget udviklede sig, og det blev varmere, var det tydeligt, at jeg blev nødt til at lægge mig imellem, jo før, jo hellere.

Jeg nærmede mig de kæmpende med frygt og bankende hjerte - min forfærdelige oplevelse med hanløvens

uger (op til 10 uger) efter en brunst, i hvilken ejeren påstår, at ingen befrugtning har fundet sted, og varer uden behandling 2 - 3 uger med symptomer som ved en ægte graviditet. Hunden samler ting til leje og kan evt. behandle fx en sko som en hvalp, slikker den, lægger den til patten osv. Endvidere ses mælk i patterne, sjældent er baglivet svulmet op. Får man hunden undersøgt af en dyrlæge, kan denne ud fra anamnesen (forhistorien) og en undersøgelse med tarmsonde (evt. røntgen) stille diagnosen og behandle hunden med beroligende midler eller hormonpræparater, hvorved alle symptomer hurtigt forsvinder.

Når folk skal se på hund, er det nok først og fremmest racen, der er af betydning, men dernæst kommer valget af hvalpens køn. Skal det være en tæve eller en hanhund? Mange ville måske foretrække en tæve, fordi hanhunde ofte kan finde på at strejfe, ikke mindst i tævehundens brunsttid, men også fordi mange hanhunde lider af forhudsbetændelse og kan "svine" på gulvtæpperne, hvad dog kan afhjælpes ved gentagne behandlinger med forhudssrens, salver eller furunkeløstning (idet det ofte er furunkler på forhudsskede og penis, der er årsagen), og ofte forsvinder lidelsen med alderen.

Men falder valget på en tæve, dukker tanken om brunstbesværet, pseudogaviditet og uønsket drægtighed op, og her er det så, at medicinalindustrien for en del år siden forsynede lægevidenskaben med forskellige hormonpræparater, der kan anvendes til at undgå tævens brunstperiode og dermed den uønskede graviditet.

De midler, det drejer sig om, er dels tabletter, indgivet gennem munden, dels indsprøjtninger under huden. Da det var tabletterne, der først kom i handelen, vil jeg starte omtalen af brunstreguleringspræparaterne med disse:

1) De tabletter, det drejer sig om, er Perlutex-tabletter (45 mg). De kan bruges til afbrydelse af en begyndende brunst (hvis man fx er kommet for sent med hormonindsprøjtningerne), og her giver man 2-4 tabl. dgl. i 3-4 dage, derefter 1-2 tabl. i 12-14 dage, alt efter størrelsen af hunden. Evt. kan dosis sættes op, hvis virkningen er for ringe. Normalt forsvinder brunstsymptomerne i løbet af et par dage (i hvert fald libido'en), men kuren skal gennemføres alligevel.

2) Hvad injektioner angår, findes flere midler. Det almindeligste er Perlutex LEO (25 mg/ml). Tæven skal befinde sig i anøstrus (se foran), dvs. mindst 3 mdr. efter sidste blødning, og derefter sprøjtes tæven re-

gelmæssigt hver 4-5 måned. Et andet præparat er Clinovir (Upjohn) (50 mg/ml). Det tredje præparat hedder Covinan (Intervet) (100 mg/ml), og med det kan man behandle i selve proøstrus (her behøver det altså ikke lige netop at være i anøstrus som ved de andre præparater), og mht intervallerne skal der mellem 1. og 2. behandling være 3 mdr., og mellem 2. og 3. 4 mdr. og derefter 5 mdr.

- a) Nogle hunde får nedsat stofskifte, hvilket kan give sig udslag i fedtaflejringer.
- b) Enkelte hunde bliver mere lade og dovne, mindre livlige.
- c) Og ganske få hunde kan udvikle en hormonelt betinget livmoderbetændelse, hvilket i første omgang ytrer sig ved øget tørst (hunden drikker meget), derefter skedeudflåd, og hvis der støder en infektion til,

Metoderne, både tablet- og injektionsbehandlingerne, er ret effektive, men der er unægteligt visse ulemper, som jeg her skal ridse op:

bliver hunden syg og må behandles.

Alt i alt er generne så små, at disse ikke bør afholde hundeejerne fra at lade de-

res tæver behandle hormonelt. Fordelen, som opnås ved brugen af hormonbehandling for at undgå brunstovervågninger, hanhundebesøg og uønsket graviditet, opvejer rigeligt risikoen for de ovenfor nævnte ulemper. En uønsket graviditet behandles som regel fra 3. til 10. dagen med hormonbehandling, og ved denne behandling er risikoen for en livmoderbetændelse endnu større end ved brunstforebyggelsen.

Alternativet til hormonbehandlingerne for at undgå uønsket graviditet vil enten være indespærring af tæven i brunsten eller en operation, hvor man fjerner æggestokkene, og dette sidste vil være et indgreb, hvor risikoen for fedme og karakterændringer er endnu større, og hvor der ingen fortrydelsesret findes.

Jørgen Heie

fra HUND til HUND

Kære allesammen,

selvom jeg er træt efter dagens træning, tager jeg mig tid til at skrive til jer.

Jeg er til træning hver lørdag, og idag var det ekstra skægt. Jeg lærer meget, at sidde pænt, gå pænt, stå pænt og løbe op og ned ad et bræt. Noget af det er dog svært. Når der bliver sagt "dæk", kan jeg ikke rigtig finde ud af, hvad der skal gøres, så jeg springer op og logrer. Jeg bliver mærkelig nok ikke rost for det, så jeg må se at finde ud af, hvad det egentlig går ud på, det dækkeri. Men det allerbedste er dog legetiden før og efter træningen. Det er skægt at spæne efter hinanden, for slet ikke at tale om en god gang tæveleg.

Men også til daglig har jeg travlt. Jeg er i skoven næsten hver dag (jeg har gjort det forståeligt, at det ikke er så morsomt i regnvejr), hvor jeg møder mange andre hunde. Jeg lger med dem, ligesom ude til træning, og i de fleste tilfælde er de da også friske til en gang "spæn & tæv". Men der er dog nogle pivskidder imellem, og så får de vrede ejere at vide, at jeg er ynder af barsk form for leg. Som om der var noget barsk ved en god gang "mulen-hinanden-for-sjov".

På hjemmefronten er der også rasende travlt. Jeg er som regel kun alene fra kl. 10 til 14, så der skal arbejdes hurtigt, når jeg skal udfolde mine kreative evner. Ved stærkt koncentreret arbejde fik jeg åbnet en gammel sofahynde, der lå i min seng, og fordelt det morsomme skumgummifnuller i et pænt jævnt lag i mit værelse, gangen og alrummet. Det skabte oprydningsbeskæftigelse i næsten 3 timer; det er det mindste, jeg kan gøre, når der bliver gjort så meget for at underholde mig. Projektet med at skille min seng ad tog noget længere tid. Jeg må indrømme, at det tog et par måneder at splitte den så meget ad, at jeg fik en ny. Selvom jeg har en travl hverdag, har jeg dog vokset mig stor og stærk. Jeg stiller idag med en kampvægt på 31 kg, men jeg gruer for den dag, hvor jeg ikke længere kan undskylde min manglende slankhed med hvalpefedt. Jeg slutter nu, da det snart er spisetid,

Jeres Peponi.

- lyser øjnene af dårlig samvittighed, eller er det bare blitzen?

SALON
HANNIBAL
MULTIHUSET
LANGGADE

HVERDAGE 12 TIL 20.
SØNDAG 12 TIL 16.

VASK,
KLIPNING.

FULDFODER
KALUN

HAKKET OKSE
OG KALVEKØD

ALT I HUNDEARTIKLER

HJEMMELAVET FULDKØST MED KARTOFLER,
GULERØDDER, ÆBLER, RIS, GILBERTO KØD
OG GILBERTO TØRFODER

KENNEL
DANRIDGE
Salon Hanibal

v/Knud G. Rahbek

INDGANG REFSALEVEJ 4

Multihuset
Bådsmundsstræde 43 1407 København K
Tlf. 01-57 51 16

-debat!

F O D R E R D U D I N H U N D R I G T I G T ?

Sådan lød en invitation fra kreds 1 i "Hunden". Det blev en aften, hvor vi fik en masse oplysninger om de nyeste undersøgelser om hvalpens kost. Vi må nok indrømme, at det var nytænkning. Det er slut med små buttede hvalpe, de er bare YT ! INGEN c-vitamin tilskud, INGEN levertran, INGEN store mængder af kalk, INGEN piskefløde, INGEN grød osv osv.

Hvalpens kost skal (ifølge dyrlæge Claus Sloth) bestå af og kun af følgende:

tørfoder (fuldkost) - 1 spsk vindruekerneolie - 1 æggeblomme 3 gange ugentlig - 1 kødben hver 14. dag.

Vi hører gerne fra medlemmer, der har erfaring med at fodre efter denne opskrift eller har andre meninger om, hvad vi skal og bør give vores hvalpe.

Lone Fritsbøger

Med forfatterens venlige tilladelse bringer vi her et uddrag af Claus Sloths artikel om hundens fodring.

Hvordan sikrer man hvalpen et sundt velafbalanceret foder

Fremstilling af hjemmelavet foder rummer en væsentlig risiko for at næringsstofbalancen ikke bliver optimal. Svigtende kvalitet af råvarer, forskellig fremstillingsprocedure, vanskelighed med at give korrekt tilskud af vitaminer og mineraler i forhold til de øvrige næringsstoffer o.s.v.

Den nemmeste og mest sikre

metode at opnå optimal fodring på er ved brug af et godt, velafbalanceret tørfoder. Men også her kan man komme grueligt galt afsted, da der kan være stor forskel på sammensætningen og kvaliteten på de enkelte produkter. Undersøgelser har tillige vist, at man ikke altid kan stole på den påtrykte varedeklaration.

Jeg vil give nogle generelle retningslinier for, hvorledes man kan sikre sig mest muligt, når man vælger sit hvalpe-

foder.

1. Køb aldrig foder, der ikke er varedeklareret efter gældende deklarationsregler. Hvis foderet er kontrolleret af Dansk Varedeklarations Nævn (DVN-mærket) giver det en rimelig garanti for, at indholdet er i overensstemmelse med den påtrykte deklaration.
2. Deklarationsværdierne skal opfylde følgende krav:
Energi
360 kcal/100 gram tørstof
Protein
22 gram/100 gram tørstof
Fedt
5 gram/100 gram tørstof
Calcium
1,1 gram/100 gram tørstof
Fosfor
0,9 gram/100 gram tørstof
Vitamin A
500 IU/100 gram tørstof
Vitamin D
50 IU/100 gram tørstof
Disse værdier stammer fra National Research Councils (NRC) anbefalinger af behov til hvalpe.
3. Kontroller fremstillingsdatoen. Foderets næringsstofværdi forringes ved langvarig opbevaring (over 1/2 år).
4. Foderet skal opbevares tørt og køligt.
5. Kendskab til det producerende frimas fremstillings-

procedure, kontrol og forskningsaktivitet. Jo flere henvendelser producenten får, jo mere vil han føle sig forpligtet til at yde.

Generelt må siges at de store foderfirmaer har større mulighed for at producere et godt produkt.

6. De billigste produkter vil ofte være de dårligste, da det er råvarepriserne, der væsentligst bestemmer udsalgsprisen.
7. Den restriktive fodring opnås tildels ved hjælp af en teoretisk udregnet værdi, iagttagelse af hvalpens værksthastighed og huld samt erfaring. Nedenstående mængdeangivelser er teoretiske værdier for henholdsvis en standard Golden Retriever (venstre kolonne). Med hensyn til væksthastigheden, kan man generelt sige, at hvalpen bør holdes slank i opvækstperioden.

**Vejledende
fodermængde
pr. dag.** ➡

Alder	Vægt	Foder- mængde
mdr.	(kg)	(gram)
2.....	8-10	225-250
3.....	10-14	275-325
4.....	16-18	375-425
5.....	20-22	425-475
6.....	24-26	475-525
7.....	28-32	500-550
8.....	30-34	500-550
9-12.....	30-36	500-550
Udvokset.....	30-36	450-500

Fodermængderne er udregnet på basis af et kilokalorie indhold på 4000 pr. kg tørfoder.

Ved brug af tørfoder gives ingen ekstra tilskud af vitaminer eller mineraler. Et dagligt tilskud af en spiseske vindrukerneolie pr. 15 kg hvalp samt 1-3 æggeblommer om ugen er tilrådeligt af hensyn til hvalpens pels.

Tørfoder bør altid oplødes i vand eller surmælksprodukter inden serveringen. Desuden skal hvalpen altid have adgang til rigeligt frisk vand.

Voksenhundefodring

Når hvalpen er udvokset forsvinder den potentielle mulighed for at forstyrre knoglernes udvikling ved fejlnæring. Selv om den udvoksede hunds næringsstofkrav ikke er så specifikt p.g.a. organismens reservedepoter, er det stadig

vigtigt at sikre en velafbalanceret fodring.

Vi kender alle de nedenævnte typer, som selvsagt bør undgås: »skraldespanden«, »mors kræsne kæledække«, »fars kødædende dræber« »den fanatiske vegetar«, med andre ord ensidighed i kosten er ikke hensigtsmæssigt i det lange løb. Der vil være situationer, hvor påpasseligheden bør optimeres. Det gælder drægtige og diegivende tæver, tjenestehunde, jagthunde, slædehunde, rekonvalcenter og selvfølgelig regulære sygdomspatienter. Dyrlægen vil i de enkelte tilfælde kunne rådgive og anvise egnet fodring til de forskellige fysiologiske krav.

Fodring af den gamle hund

Fodring af den gamle hund skal tage sigte på at bevare og even-

tuelt forbedre dens livskvalitet.

Med alderen opstår forskellige sygdomsmæssige tilstande, der helt eller delvist kan afhjælpes ved en korrekt fodring. Det er vist at korrekt fodring gennem hele dyrets liv kan forlænge dets levetid væsentligt.

Det væsentligste næringsstoffer der har betydning for den gamle hund er protein, fosfor, natrium vitamin A, B og C samt polyumættet fedtsyrer.

For meget og for dårligt protein belaster den gamle hunds nyrer meget. Derfor bør der tilføres en moderat reduceret proteinmængde af god kvalitet. Nogle har ment at en kraftig reduktion af proteinmængden er gavnlig for den gamle hund, men dette er ikke korrekt idet proteintabet er større hos den gamle end den yngre hund. Gamle hunde har altså reelt behov for mere protein end yngre hunde - derfor er en moderat proteintilførsel af god kvalitet at foretrække.

Natrium (salt) bør ligesom det er tilfældet hos mennesker reduceres af hensyn til nedsat hjertefunktion.

Vitamin A samt B1, B6, B12 og E tilsættes foderet i øget mængde idet de modvirker forældelsesprocesserne i organismen. Samtidig øges indholdet af polyumættede fedtsyrer af hensyn til hud og hårlag.

Hos den gamle hund vil der ofte tilståde sygdomme der kræver en helt speciel ernæring. Dyrlægen vil kunne sammensætte eller anviser den bedste fodring afhængig af lidelsens art. Mange sygdomsdiæter kan reducere og eventuelt eliminere brugen af medicin.

Epilog

Fodring af hunde er et emne med mange facetter. Alene den størrelsesvariation der er mellem de enkelte racer har stor betydning for hvordan fejlfodring kan udvikle sig. De forskellige arbejdsområder vi bruger hunden i stiller også specielle krav i mange tilfælde.

Måske er den optimale fodring ikke altid baseret på den bedste kvalitet af næringsstofferne og spørgsmålet er også om man kritikløst kan anbefale endsige bruge f.eks. højkvalitetsproteiner til dyrefoder i en verden, hvor en stor del af befolkningen sulter. En sund ernæring behøver ikke være fråds.

Claus J. Sloth
Skoulunde

(fra DYRENE OG OS 5/87)

I RINGEN

UDSTILLINGER

Roskilde 10/4 (5/3) RRK
Erna Jungfeldt (Sverige)

Fr.værk 29/4 (26/3) RRK
Marianne Frestadius (Sv)
+ GENERALFORSAMLING !

Vadum (IKKE Auning!) 7/5
(2/4) DKK
Per Svarstad (Sverige)

Køge 23/5 (16/4) DKK-nat
(+ lyd.)
Maureen Holmes (Irland)

Hillerød 18/6 (14/5) DKK
Jack Selby (England)

Århus 23/7 (18/6) RRK
Werner Steinhausen (BRD)

Århus 24/7 (18/6) RR-dag
Birgit Wamberg (uaut.)

Otterup 14/8 (9/7) DKK
Derek Rayne (USA)

Brøndby 18/9 (13/8) DKK
Ulla Magnusson (Sverige)

Hillerød 16/10 (10/9) RRK
Birthe Møller Hansen

Fredericia 6/11 (1/10) DKK
Sven Eklöf (Sverige)

- Vi beklager ændringerne af dommere, udstillingssted og anmeldelsesfrister!

*

NYE GEBYRER

De nye gebyrer er:

Alm. gebyr.....kr. 180,-
Hvalpe-kr. 100,-
Senior-kr. 120,-
Veteran-kr. 120,-
Parklasse-kr. 50,-
Udenfor bed.kr. 100,-

*

TILMELDING

Anmeldelsesfristerne SKAL overholdes! DKK accepterer IKKE tilmeldinger efter fristens udløb, og vi kan pga samarbejdet m. andre specialklubber heller ikke gøre det.

Udstillingsanmeldelser og - gebyrer til RRK's udstillinger sendes til klubbens kasserer:

Lone Fritzboeger
Stratfordvej 13
2300 Kbh. S

- Klubbens gironummer er:
7 36 04 44
(+ kassererens adr.)

*

MERE OM TILMELDING

Vores kasserer sukker under byrden af urigtige og ufuldstændige udstillingsanmeldelser! Hun beder så mindeligt om, at

1) både øverste og nederste halvdel af anmeldelsesblanketten bliver udfyldt,

og
2) at hunden bliver meldt til i den rigtige klasse. - Vi kender allesammen den usikre tællen-på-fingre i skyndingen før tilmeldingen skal ud af huset - i sidste øjeblik! Er han blevet unghund eller er han stadig i juniorklasse? Bedre bliver det selvfølgelig ikke af, at en del af RRK's blanketter endnu har den gamle (før 1987) klasseinddeling

trykt på bagsiden. Den skal man altså IKKE rette sig efter!

Her er en lille håndsrækning som forhåbentlig kan bidrage til at løse problemet: Klæb et af de gode billeder af Jeres ridgeback (som I jo alligevel ikke har sendt ind til bladet!) ovenpå tegningen - udfyld rubrikkerne én gang for alle - riv siden ud og sæt den op på opslagstavlen:

HVALPEKLASSE	fra du er 7 mdr. d.:
JUNIORKLASSE	fra du er 10 mdr. d.:
UNGH.KLASSE	fra du er 16 mdr. d.:
ÅBEN KLASSE	fra du er 2 år d.:
SENIORKLASSE	fra du er 7 år d.:
VETERANKLASSE	fra du er 10 år d.:

BEDØMMELSER

7.11.FREDERICIA. HARRY JORDAN

Championklasse hanner

1204. DKCH Torhusets Tan Tally-Ho, 19378/84, f. 25/6-84. Hvedefarvet. (Dkch Troldeborgs Dyerø — Troldeborgs Ehl'A). O: og E: Lorenzen, Lone, Vagthøjvej 17, Bjergby, 9800 Hjørring. Tilf. (08)971126

1205. DKCH Bitte-Nus Dogo Kubwa, 01688/84, f. 15/12-83. Mørk Hvedefarvet. (Vdhch Intch Luxch Kiangas's Cyrus — Dkch Kbhv84 Vv85 Intch Nadra). O: Vibeke Olsen. E: Jadwiga Mietkiewicz, Nybrovej 381, 2800 Lyngby.

Juniorklasse hanner

1206. Torhusets Steed Jubas, 00124/87, f. 12/12-86. Hvedefarvet. (Dkch Kbhv83 Janak Tammas — Torhusets Tawny Savage). O: Lorenzen, Lone. E: Hans Neuper, Kirkegårdsvej 17, 6300 Gråsten.

Unghundeklasse hanner

1207. Torhusets Peacock Panga, 05329/86, f. 8/2-86. Hvedefarvet. (Lachish Shadrack of Shangara — Torhusets Tan Mercia). O: Lorenzen, Lone. E: Ole Matthiesen, Hundstrupvej 78, 5771 Stenstrup.

Åben klasse hanner

1208. Troldeborgs Volo, 35442/83, f. 23/10-83. Hvedefarvet. (Dkch Kbhv83 Janak Tammas — Dkch Vanolreim Z'Donna). O: Poulsen, Edel og E. A. E: Knud Gerner Rahbek, Bådsmadsstræde 43, 1407 København K. Tilf. (01)575116

1209. Akinababa, 32483/84, f. 2/10-84. Hvedefarvet. (Lachish Shadrack of Shangara — Torhusets Tan Shanty). O: Jytte Sminge. E: Grethe Walther-Larsen, Oddevej 21, Odde, 9560 Hadsund.

Juniorklasse tæver

1210. Bitte-Nus Fubi Fasiri, 27174/86, f. 2/9-86. Mørk Hvedefarvet. (Nich Jock — Dkch Kbhv84 Vv85 Intch Nadra). O: Vibeke Olsen. E: Laila Haukedal, Niverød Kongevej 5. A., 2990 Nivå.

Unghundeklasse tæver

1211. Kidusi, 14992/86, f. 11/5-86. Hvedefarvet. (Dkch Kbhv83 Janak Tammas — Katika). O: og E: Knud Gerner Rahbek, Bådsmadsstræde 43, 1407 København K.

Åben klasse tæver

1212. Torhusets Fairfax Shuna, 33185/85, f. 2/11-85. Hvedefarvet. (Lachish Shadrack of Shangara — Dkch Torhusets Tan Shagreen). O: Lorenzen, Lone. E: Susan Nørlem Carlsund, Gil Ksvej 22, Frejlev, 9200 Ålborg Sv.

1213. Torhusets Fairfax Ella, 33186/85, f. 2/11-85. Hvedefarvet. (Lachish Shadrack of Shangara — Dkch Torhusets Tan Shagreen). O: Lorenzen, Lone. E: Erik Fritzboer, Stratfordvej 13, 2300 København S.

1214. Torhusets Fairfax Janet, 33187/85, f. 2/11-85. Hvedefarvet. (Lachish Shadrack of Shangara — Dkch Torhusets Tan Shagreen). O: Lorenzen, Lone. E: Elise Thygesen, Sællerupvangvej 32, 7080 Børkop.

1204: A nice head, needs to depn in front, would like a much deeper ribbing, and a little too long loin. otherwise a good type 2pr

1205: A great head, very well constructed, has plenty of bone, a worthy champion. 1pr, CK, CACIB, BIR1

1206: Very temperamental, needs better control, otherwise a very good specimen, very well constructed, but much get over this difficult on handling and cannot get any rewards today 2pr

1207: Would like a little better head, needs to firm up in his shoulder intend to run up over the loin. I would like a little bend of tifle. 2pr

1208: Pleasing head, has a nice deep front, nicely ribbed, would like just a little firmer backline, but has good quarters and

moved well, still needs a little more time to firm up.
lpr, 1v

1209: has a very good head, tend to be a little high on the leg, tends to deep just a little bit behind the withers, tends to be a little stiff in stifle and tend to carry his tail a little gay on the move.
lpr, 2v

1210: Very good head, quite nicely proportioned body, nice angulation in firm condition, very free mover would like a better impression of crowns, but has good ridge.
lpr, JKK1, SLJ, Ukk1 1v, CK, BIR3

1211: Has a pleasing head, could be a little firmer in pastern has good ribbing, topline could be firmer, otherwise nicely balanced, and moves freely, would like a little more pull in front.
lpr, 2v

1212: A little plain in head, and tends to be a little straight in shoulder, tends to be long in ribbing, and would like a little more bone, would like a better turn of stifle.
2pr.

1213: Would like a little better head, and could do with a little better head, has good ribbing, but a little upright in shoulder, otherwise well balanced and moved out well.
lpr, 3v

1214: Very stylish in shape, nice deep front, good strong ribbing good topline, nice angulation, very ridge and crown, well of for bone, moved freely.
lpr, 1v, CK, BIR2, CACIB

21.2. KBH. LUIS PINTO TEIXEIRA

Baby klasse hanner

- 1 IiiFu (23337/87) f. 14.09.87 rød hvede
Opdr. Tove Fastrup
DK CH PH Bittenus Dogo Mlimanene & DK CH Alexia
Tove Fastrup, Kollerupparken 21, 2665 Vallensbæk Strand

Babyklasse tøver

- 2 Iano (23335/87) f. 14.09.87 rød hvede
Opdr. Tove Fastrup, Vallensbæk
DK CH PH Bittenus Dogo Mlimanene & DK CH Alexia
Tove Fastrup, Kollerupparken 21, 2665 Vallensbæk Strand

Hvalpe Klasse hanner

- 3 Torhusets Peacock Pothunter (13494/87) f. 25.5.87 hvedefarvet
Opdr. Lone Lorenzen, Hjørring
DK CH KBHV 63 Janak Tamas & DK CH Torhusets Tan Mercia
Bente Sørensen, Karavelvej 11, 4040 Jyllinge

Hvalpe klasse tøver

- 4 Chipso (27651/87) f. 21.6.87 mørk hvede
Opdr: Mr. B. Alexander, Zimbabwe
Mushana Chenga & Challenges Jacasanda
A. & P. Schrattenholz, Østerlyngvej 127, 4500 Nykøbing Sj.

Champion Klasse hanner

- 5 DK CH KBHV 85,86,87 Artus-Lionclaw (17051/81) f.5.4.81 hvedefarv.
Opdr: B. & S. Carlson, Lidingö, Sverige
Int Nord CH NV 78 Loustogens Douglas & Int Nord CH Sanjika Nandiswaya of Janak
A. & P. Scharattenholz, Østerlyngvej 127, 4500 Nykøbing Sj.
- 6 Int DK CH Bitte-Mus Dogo Kubwa (01688/84) f. 15.12.83 mørk hvede
Opdr: Vibeke Olsen, Kvislemark
Int VDH Lux CH Kianga's Cyrus & Int DK CH KBHV84 VV85 Nadra
Jadwiga Mietkiewicz, Nybrovej 381, 2800 Lyngby
- 7 DK CH Loustogens Fair Gaxe (21116/81) f. 29.4.81 hvedefarvet
Opdr: L. & S. Pettersson, Sverige
Nord CH Loustogens Excellent & GB CH Britte of Janak
B. & J. Trønning, C/O Schrattenholz, Østerlyngvej 127, 4500 Nykøb.

Junior klasse hanner

- 8 Bitte-Mus Gonzo Kitoto (12434/87) f. 20.4.87 mørk hvede
Opdr: Vibeke Olsen, Kvislemark
Int CH F VDH FON EU CH Kianga's Chivaz & Int DK CH KBHV84 VV85 Nadra
R. Caspersen & C. Høghøj, Fundervej 3, 2670 Greve Strand
- 9 Butler (07187/86) f. 19.3.86 mørk hvede
Opdr: Mette Petersen, Gilleleje
DK CH KBHV83 Janak Tamas & Troldeborgs Namba
Vivi & Per Hollander, Nybøllevvej 40, Nybølle, 2765 Smørum
- 10 Apollon (29461/86) f. 30.9.86 hvedefarvet
Opdr: Ole René Hempel, København
Int DK CH Bitte-Mus Dogo Kubwa & DK CH Troldeborgs Nanza
Alice Starberg, Alekæret 5, 3450 Allerød

Åben klasse hanner

- 11 Kinghunter's Dawie-Lionleader (10524/86) f. 10.2.86 hvedefarvet
Opdr: Berit & Stig Carlson, Lidingö, Sverige
Chindi-Kesha & Glenaholm Chalice
Irene Jespersen, Ringstedvej 62, Postboks 82, 4000 Roskilde
- 12 Bitte-Mus Elea Shombe (09462/85) f. 1.3.85 rød hvede
Opdr: Vibeke Olsen, Kvislemark
Int VDH Lux CH Kianga's Cyrus & Int DK CH KBHV84 VV85 Nadra
Søren Holdgaard, Skydebanegade 16, 2tv., 1709 København V.

Champion klasse tøver

- 13 DK CH Samantha's Show Stoper (21885/84) f. 8.5.84 lys hvede
Opdr: Gun Welanders, Sverige
GB S N CH NV83 Rooinek of Janak & Int Nord CH NV82 Loustogens Fair Georgina
Mogens Berjesen, Vej 11, nr.9, Jyderup Lyng, 4560 Vig
- 14 DK CH Alexia (19677/84) f. 1.7.84 mørk hvede
Opdr: Mette Petersen, Gilleleje
DK CH KBHV83 Janak Tamas & Troldeborgs Namba
Tove Fastrup, Kollerupparken 21, 2665 Vallensbæk Strand

Junior klasse tæver

- 15 Torhusets Fairfax Julia (00139/87) f. 12.12.86 hvedefarvet
Opdr: Lone Lorenzen, Hjørring
Lachish Shadrack of Shangara & DK CH Torhusets Tan Shagreen
Søren Holdgaard, Skydebanegade 16, 2tv., 1709 København V.
- 16 Bitte-Nus Gonzo Peponi (12437/87) f. 20.4.87 rød hvide
Opdr: Vibeke Olsen, Kvislemark
Int CH F VDH MON EU CH Kiangaš Chivaz & Int DK CH KBHV84 VV85 Nadra
Lise-Lotte & Søren Laurson, Hørsholm Park 10, 2tv., 2970 Hørsholm

Unghunde klasse tæver

- 17 Bitte-Nus Fubi Fasiri (27174/86) f. 2.9.86 mørk hvide
Opdr: Vibeke Olsen, Kvislemark
Int NL CH Jock & Int DK CH KBHV84 VV85 Nadra
Laila Haukedal, Nivverød Kongevej 5A, 2990 Nivå

Åben klasse tæver

- 18 Torhusets Fairfax Ella (33186/85) f. 2.11.85 hvedefarvet
Opdr: Lone Lorenzen, Hjørring
Lachish Shadrack of Shangara & DK CH Torhusets Tan Shagreen
Erik Fritzboeger, Stratfordvej 13, 2300 København S.
- 19 Chazaš Porta Red Girl (23090/87) f. 23.1.86 mørk hvide
Opdr: Miss. B. C. Ivarson, Nairobi
Athos Red Boy & Tanzir Joan
Hanne Hefling, Jyderupvej 88, Sønderød, 4450 Jyderup

Par klasse

- 12 Bitte-Nus Elea Shombe
- 15 Torhusets Fairfax Julia
- 30 ~~Junior klasse tæver~~
~~Bitte-Nus Gonzo Peponi (12437/87) f. 20.4.87 rød hvide~~
~~Opdr: Vibeke Olsen, Kvislemark~~
~~Int CH F VDH MON EU CH Kiangaš Chivaz & Int DK CH KBHV84 VV85 Nadra~~
~~Mogens Sørensen, Kellersmans Allé 5, 8680 Solrød Strand~~

1: Good size and proportions, correct mouth, prefer fewer wrinkles in head, , good relations between length of muzzle and skull, well set ears, good bone, a little open in front feet, quite good topline, moves well.
Baby, lovende

2: Good size and proportions, correct mouth, well set ears, too french in front, good relations between length of muzzle and skull, well shaped ~~eyes~~ eyes, deep chest, quite good topline, quite good marking in the topline, good angulation at the shoulder, long tail, moves well but would prefer better move in front.
Baby, lovende

3: Good size, good proportions of the body, correct and complete mouth, well set ears, good colour of the eyes, quite good skull correct forelegs, prefer better topline, also better angulation of the hindquarters, good length of the tail, moves well in the front but a little bit cowhocked in the hind.
Lovende

4: No strength too light in bone and structure, correct and complete mouth, good forelegs, quite good marking in topline, good length of tail, quite good topline, a little bit close in hindquarters when moving.
MG

5: Good size, good proportions of the body, correct and complete mouth, well shaped eyes, and also good colour, too much lip, good relation between the length of the muzzle and the skull, good front, deep chest, good topline, good ridge, prefer little bit better angulation in hindquarters, moves well in front, but a little close back.
lpr, 2v, CK, BIR4

6: Good size and proportions, very typical expression, correct and complete mouth, good shape and colour of the eyes, correct forelegs, good angulation of the shoulder, deep chest, long tail, moves well.
lpr, 1v, CK, BIR1, BIS2

7: Good size and proportions of the body, correct and complete mouth, too much stop, on account of that skull seems a little bit round, good forelegs, prefer little bit deeper chest, good topline, long tail, moves well in the front but a little bit cowhocked in hindquarters, sometimes the ears are not completely flat.
lpr, 3 v

8: Good size and proportions, correct and complete mouth, good colour of the eyes, typical expression of breed, well set ears, quite deep chest, good topline and ~~xxxx~~ ridge, moves well
Bedste junior + udstillingens bedste juniorlpr, 1JKK, SLJ, 1UKK
SL, Cert, CK, BIR2

9: Good size and proportions, well shaped eyes, also good colour of eye, prefer fewer wrinkles in head, good relation between length of muzzle and skull, flat ears, prefer little bit better topline, good length of tail, good ridge, moves well but prefer better front / lpr. UKK2

10: Good size and proportions, correct and complete mouth, typical expression of the breed, good colour and shape of the eyes, flat ears, good front, deep chest, good topline and ridge, good length of tail, moves well specially in hindquarters
lpr, 2v, SL, CK

11: Good size and proportions, correct and complete mouth, good colour of the eyes, flat ears, quite good front, deep chest prefer stronger in the loins, moves well, prefer a little bit more temperament.
lpr, 3v

12: Prefer a little bit more size for a dog, correct and complete mouth, little bit long in the body, on account of the topline a bit dipping, too little angulation in hindquarters, moves well but with the tail carried too high.
2pr